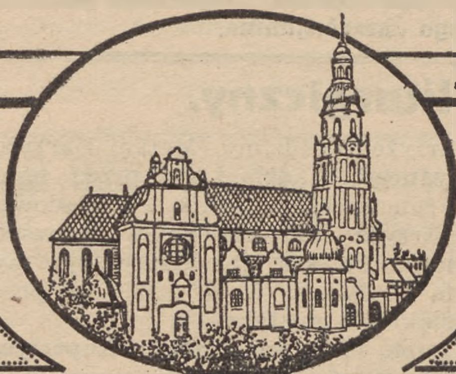
TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik V | Bydgoszcz, dnia 16 września 1934 | Numer 37

Znak Krzyża Św.

W piątek, 14 bm., obchodzimy uroczystość Podwyższenie Krzyża św. Święto to jest triumfem Krzyża. Chrystus na krzyżu podniesiony wszystkich pociąga ku górze. W Roku Jubileuszowym Odkupienia nasze myśli i serca tembardziej zwrócone są na krzyż. Dlatego też J. Em. Ks. Kardynał Prymas zarządził w wszystkich parafjach naszej archidiecezji uroczyste tryduum z okazji Podwyższenia Krzyża św., a w szczególności pragnie, **ażeby w niedzielę dzisiejszą rodziny przyniosły do kościła do poświęcenia krzyże scienne, które następnie głowa domu wobec rodziny i domowników zawiesi w tym pokoju, w którym się domownicy codziennie na modlitwy zbierają.**

Wobec tego warto tu przypomnieć, jakie znaczenie ma krzyż w rodzinie.

Przedewszystkiem krzyż w rodzinie jest wyznaniem wiary św. Jeżeli przekroczy próg domu, a w mieszkaniu oko twoje spocznie na krzyżu, to odrazu wiesz, że znajdujesz się w rodzinie katolickiej. Z krzyża ściennego mówi Chrystus do całej rodziny: Jam jest Droga, Prawda i Żywot. Kto zamną idzie, nie chodzi w ciemności!

I prawdziwie! rodzina chrześcijańska nie zejdzie na manowce, rozmaitych błędnych nauk nowoczesnych, i nie pozwoli się sprowadzić na żadne bezdroża sekciarstwa, wolnomyślicielstwa, bezbożnictwa, ale zawsze pójdzie przez życie równo jasnym szlakiem Bożym. Tak ją bowiem prowadzi krzyż św. „Crux stat, dum volvitar orlis", powiada św. Augustyn.

„Krzyż stoi, gdy świat drży w posadach". Tak jest! **W zamęcie pojęć dni naszych stoi niewzruszenie krzyż Chrystusowy, a przy krzyżu wiernie trwa rodzina chrześcijńska i przetrwa zwycięsko wszystkie zamęty aż do nowoczesnego pogaństwa dni naszych włącznie.**

Dlatego krzyż domowy w rodzinach naszych jest nam drogim, świętym znakiem, który otaczamy czcią, miłością i głębokim kultem religijnym.

Ale krzyż w rodzinie nietylko oznacza wyznanie wiary; on jest jeszcze czemś więcej: **krzyż jest znakiem zbawienia.** 1900 lat temu na krzyżu dokonał Boski Zbawiciel Odkupienia naszego. Dlatego śpiewamy w pieśni kościelnej „W krzyżu zbawienie".

Kiedy P. Jezus nawiedził dom celnika Zacheusza, radość Zacheusza i jego rodziny nie znała granic. Ewangelja św. mowi: „Iż się dziś stało zbawienie temu domowi". To samo możemy powiedziec o rodzinie katolickiej, kiedy rodzina przyjmie w mieszkanie swoje wizerunek Ukrzyżowanego i umieści go na poczesnem miejscu, prawdziwie może razem z Ewangelją powtórzyć, że na ten dom spłynęło zbawienie.

Rodzina bowiem, która ma u siebie znak Odkupienia w czci i poszanowaniu, pójdzie drogą prostą ku zbawieniu. W rodzinie takiej nie zauważysz kłótni, przekleństwa, pijaństwa, zgorszenia, demoralizacji. Tam kwitnąć będzie dobry obyczaj, cnoty chrześcijańskie i życie Boże, uświęcenie Sakramentu św. O to widzimy, czem jest krzyż dla rodziny chrześcijańskiej.

Jest wyznaniem wiary i znakiem zbawienia!

Więc też ukochajmy krzyże, mianowicie krzyże domowe w rodzinach naszych i otaczajmy je gorącą miłością i świętą czcią.

Drodzy Parafjanie! W myśl serdecznego wskazania J. Em. ks. kardynała Prymasa przynieście w niedzielę dzisiejszą krzyże wasze do kościoła, ażeby nanowo były poświęcone. A potem niechaj głowa rodziny uroczyście w obliczu całej rodziny zawiesi krzyż ścienny na przeznaczonym miejscu. Tu przed krzyżem zbierajcie się na wspólną modlitwę. A możecie być pewnymi, że z krzyża błogosławieństwo Boże spłynie obficie na waszą rodzinę. Ukrzyżowany Zbawiciel stanie się wam światłem w niejednej ciężkiej chwili życia, będzie wam osłodą w cierpieniach, pociechą w zgryzotach, waszą mocą i pokrzepieniem, a nadewszystko będzie wam zbawieniem!

Bądźcie też apostołami krzyża! Jeżeli znacie rodzinę katolicką bez krzyża w domu, nie spocznijcie, póki tam nie wprowadzicie znaku Odkupienia. Im więcej rodzin będziemy mieli na polskiej ziemi, w których znajduje się znak krzyża, tembardziej przyczynimy się do tego, że w naszej ukochanej zmartwychwstałej Ojczyźnie w myśl słów św. apostoła Pawła — Chrystus będzie panował, królował i rozkazywał.

Ksiądz Proboszcz.

Myśli liturgiczne.

Zwyczaj używania świec i lamp w kościele sięga początków chrześcijaństwa. Nie pochodzi on wyłącznie z potrzeby oświetlenia kościoła, lecz jest wyrazem czci dla świętych tajemnic oraz przypomnieniem dla wiernych, że powinni zawsze okazywać się prawdziwymi uczniami Tego, który stał się Światłością świata.

Obok krzyża znajdują się lichtarze ze świecami dlatego, aby wyrazić uszanowanie dla przechwalebnej ofiary. Świec na ołtarzu powinno być 6. Siódmą za krzyżem dodaje się wtedy, gdy biskup diecezjalny celebruje pontyfikalnie, aby wskazać na pełność kapłaństwa otrzymaną przez konsekrację biskupią oraz w czasie Rorat.

Świece kościelne powinny być z wosku pszczelnego a w lampce wiecznej powinna się palić oliwa. Powodem tego wyboru jest natura i znaczenie tych materyj. Wosk wyciągnięty z plastrów miodu pszczelnego i oliwa

wyciśnięta z oliwek — to dwie materje szlachetne, godne użycia w kulcie oddawanym Bogu. Wosk dzięki swej białości i blaskowi swego światła jest symbolem czystości i miłości, które winny zdobić nasze serca; oliwa symbolizuje męstwo i łagodność prawdziwego chrześcijanina.

Kalendarzyk liturgiczny.

Tydzień siedemnastej niedzieli po Zesłaniu Ducha Św.

Niedziela, 16. 9. **siedmnasta po Zesłaniu Ducha św.**

Lekcja i Ewangelja dzisiejsza przypominają nam wielkie przykazanie miłości Boga i bliźniego. Jedność naszej wiary, chrztu i celu jakoteż jedność nierozerwalna Ducha Św. ze Słowem i z Bogiem Ojcem zobowiązuje wszystkich chrześcijan, aby — mówi św. Paweł — wszyscy byli połączeni więzami miłości znosząc się wzajemnie. Przykazanie miłości bliźniego — powiedział Pan Jezus — jest podobne do przykazania miłości Boga, gdyż to z miłości dla Niego kochamy bliźniego. Podwójne jest przykazanie — mówi św. Augustyn ale jedna miłość".

Poniedziałek, 17. 9. **Stygmatów Św. Franciszka z Asyżu.**

We wrześniu obchodzimy trzy święta ku uczczeniu Krzyża: 14-go Podwyższenie; na drugi dzień, pod krzyżem widzimy Matkę Ukrzyżowanego; a dziś staje przed nami Franciszek, miłośnik i naśladowca Krzyża. Jaki cel tego święta, wspomina kolekta. Stygmatyzacja była w 1224 r. Msza dzisiejsza przesiąknięta mistyką.

Wtorek, 18. 9. **Św. Józefa z Kupertynu**

Św. Józef z Kupertynu (zmarł 18. 9. 1663), postać świątobliwością swą zachwycająca, niezrozumiany był przez swych braci zakonnych, ale nie ustał w miłości Boga. Msza „Dilectio Dei" odzwierciedla życie Świętego.

Środa, 19. 9 **Suche Dni Jesienne.**

Dziś Środa suchodniowa. Msza ferjalna (dawniej w bazylice stacyjnej u św. Marji Większej), bardzo stara: trzy czytania. Introit jest pieśnią na święta Namiotów (ps. 80), 1-sza lekcja podaje widzenie Amosa o winnicy urodzajnej (obraz królestwa Mesjańskiego); 2-ga lekcja opowiada, jak Ezdrasz po powrocie z niewoli odczytywał żydom prawo Boże; zaś post, modlitwa, a głównie Eucharystja działają w nas w sposób nadprzyrodzony.

Czwartek, 20. 9. **Wigilja św. Mateusza apostoła i Św. Eustachego i towarzyszów męczenników.**

Dziś wigilja przed świętem Apostoła i Ewangielisty. Ewangelja osobna o celniku, którego Chrystus wezwał na swego ucznia. Tym celnikiem jest św. Mateusz. Św. Eustachy biskup antjocheński, obrońca symbolu nicejskiego (zmarł 4 w. na wygnaniu).

Piątek, 21. 9. **Mateusza apostoła i Suche Dni Jesienne.**

Święto Apostoła i Ewangelisty, któremu zawdzięczamy 1-szą ewangelję. Znamy jego powołanie na ucznia (zmarł w Persji, grób w Salerno). Msza „Os iusti" wyróżnia się od innych mszy o Apostołach: w niej główny nacisk położono na powołanie i nawrócenie naszego Ewangelisty. Mszę feryjną wspominamy kolektą i ostatnią ewangelją o Magdalenie (?).

Sobota, 22. 9. **Suche Dni Jesienne i Św. Tomasza z Willanowa, biskupa i wyznawcy.**

Msza z soboty suchej należy do naj-

Henryk Kluth.

Abstynencja środkiem zadośćuczynienia.

V.

Heroizm świętych, a gorliwość dzisiejszych katolików.

Katolik czynu powinien złączyć się po dobrze odprawionej spowiedzi św. z cierpiącym i eucharystycznym Chrystusem, by z Nim współpracować nad zbawieniem swojem i zbawieniem całej ludzkości. W tem zjednoczeniu z Bogiem, wierności łasce uświęcającej i częstym natchnieniom Ducha Świętego tkwi cały sekret bohaterstwa i świętości męczenników, dziewic, wyznawców i pracowników na niwie Pana.

Św. Monika przez długie lata, roniąc rzęsiście łzy, błagała Boga o nawrócenie swego syna Augustyna, który goniąc za marną wolnością i marną chwałą, dochodził już do ostatecznych bezprawi i szaleństw. Jak wielka musiała być miłość cierpiącego Serca Jezusa, skoro widział, że tak gorzkie łzy wylewa nad nieszczęściem syna biedna pokutnica, pragnąc Bogu złożyć ofiarę zadośćuczynienia za niego! I wysłuchał Bóg prośby pokornej świętej, a z grzesznego Augustyna, stał się Augustyn pokutujący, kapłan, biskup, największy myśliciel w Kościele Chrystusowym, a wreszcie anielski i święty doktor Kościoła Ukrzyżowanego. Tak przedziwne są rządy Opatrzności Bożej!

Nasza najlepsza Matka, Kościół Św., nakłania nas nawet przy każdej sposobności do dobrowolnych ofiar i umartwień, co stanowi już bez wątpienia pewien rodzaj doskonalszego zadośćuczynienia. — Święty Franciszek Salezy utożsamia w pismach swoich religję z doskonałością życia. Wedle niego czcimy Boga najlepiej, pracując nad własnem udoskonaleniem i nad postępem innych w cnocie.

Modlitwom i ofiarom Świętych Pańskich zawdzięczamy, że z powodu naszej zuchwałej niewierności i niezliczonych przewinień nie popadliśmy jeszcze w ręce karzącej sprawiedliwości Bożej. Czemże są wszystkie o pomstę wołające zbrodnie Niniwy i Babilonu, Sodomy i Gomory, czem ohydne bogobójstwo Jerozolimy, czem zbytki i rozkosze pogańskiego Rzymu, czem wreszcie krwawe prześladowania wyznawców nauki Chrystusowej, wobec występków, prześladowań, bezwstydu, bezbożności, niewiary i bluźnierstw, jakich dopuszczają się zuchwale i bezkarnie w czasach nowoczesnego pogaństwa odpadłe od Boga i Kościoła narody i mieszkańcy dzisiejszych Babilonów? Miłosierdzie Boga sprawiło, że nie dosięgnął nas jeszcze wiszący nad nami miecz gniewu Bożego. Wszyscy bez wyjątku przecież odpowiadamy w pewnem znaczeniu za winy i upadki wieku naszego.

Bóg udziela nam czasu do pokuty i poprawy życia, daje każdemu sposobność do obchodzenia w niezwykle uroczysty sposób wielki i święty Jubileusz Odkupienia i prowadzi nas na Kalwarję, byśmy tam odprawili Drogę Krzyżową i rozważali dzieło odkupienia świata. Katolik praktykujący, postępując za przykładem Świętych Pańskich, jest w stanie chociaż w małej mierze przy dobrej swej woli i pomocy Chrystusa przebłagać Boga i Stwórcę swego za własne grzechy i grzechy bliźniego. Zadośćuczynienia za grzechy i przewinienia nasze domaga się nawet Boski nasz Zbawiciel. Kościół zaś jako warunek dobrej i ważnej spowiedzi świętej kładzie zadośćuczynienie za popełnione grzechy. Bez zadośćuczynienia niema mowy o odpuszczeniu grzechów. Zadana zaś przez spowiednika pokuta wcale nie jest środkiem wystarczającym, by człowiek, jako istota ułomna i grzeszna, mógł dostatecznie bez jakiegokolwiek większego wysiłku zadośćuczynić Bogu i przebłagać Go za niewdzięczność ludzką.

Wszystko to jest bardzo łatwe i proste, a jednak rozumieją to tylko jednostki: ogół tego nie pojmuje, i dlatego tak mało jest między nami ludzi charakteru, katolików czynu, czyli katolików praktykujących, dlatego tak mało jest świętych między katolikami.

Odrodzenie wewnętrzne, szczere, głębokie i gruntowne jest rzeczą pierwszorzędną i nawet niezbędną, jeżeli chcemy, by bolesna Ofiara Pana Jezusa, jaką złożył za nas Ojcu Swemu na Golgocie, sprowadziła jak najobfitsze skutki na nas i na ludzkość całą.

starszych formularzy. Jest ona dziękczynną Mszą za otrzymane płody rolne i łaski duchowe. Nawiązuje w lekcjach do żydowskich świąt Namiotów; pokuta, odnowienie ducha i podziękowanie, to są naczelne myśli dzisiejszego formularza. Dziś 5 lekcyj przed Dominus vobiscum, w nich wyczytać należy, co znaczy Post Kwartalny. 6-ta lekcja św. Pawła wyjaśnia, że Stary Testament, był figurą Nowego. Dziś także dzień święceń kapłańskich.

Odprawiamy wspólnie drugi Odpust Jubileuszowy.

Parafja nasza poraz drugi wspólnie odprawi Odpust Jubileuszowy w niedzielę, dnia 9 września o godz. 15,30.

Warunki uzyskania Odpustu Jubileuszowego dla zespołów wiernych są następujące:

I. Przyjąć święte Sakramenty Pokuty i Ołtarza.

Wspomniane Sakramenta św. można przyjąć przed rozpoczęciem nawiedzania kościołów, albo w czasie odwiedzania lub też potem. Dla uzyskania odpustu trzeba ostatni z przepisanych uczynków spełnić w stanie łaski uświęcającej. Może nim być także Komunja święta.

Obowiązkowa doroczna Spowiedź i Komunja św. wielkanocna nie może zastąpić Spowiedzi i Komunji św. jubileuszowej.

II. W uroczystej procesji odbytej w dwóch dniach odwiedzić jednorazowo każdy z poniżej oznaczonych kościołów, a mianowicie:

w Bydgoszczy a) kościół św. Trójcy, b) kościół św. Ignacego (pojezuicki), c) kościół farny.

III. Przy każdorazowem odwiedzeniu kościoła należy odmówić następujące modlitwy:

a) Przed ołtarzem Najśw. Sakramentu należy odmówić pięć razy „Ojcze nasz, Zdrowaś i Chwała Ojcu" i nadto raz „Ojcze nasz, Zdrowaś i Chwała Ojcu" wedle intencji Ojca św.

b) Wszyscy odmówią wspólnie przed obrazem Chrystusa Ukrzyżowanego 3 razy „Wierzę w Boga" i raz wezwanie:

W. Wielbimy Cię Chryste i błogosławimy Cię Panie.

O. Boś przez Krzyż Swój święty świat odkupił.

c) Przed obrazem Matkio Bożej, rozważając jej boleści, odmówi się siedem razy „Zdrowaś Marja", dodając raz westchnienie „Święta Matko, dopuść na mnie. niech ran Syna Twego znamię mam w sercu mem wyryte".

d) Wkońcu przed ołtarzem Najśw. akramentu odmówi się jeszcze raz wyznanie wiarl katolickiej czyli „Wierzę w Boga".

Aby ko [illegible] szych wa-

Aby korzystać z powyższych warunków powinny podane zespoły odbywać nawiedzanie kościołów wspólnie i uroczyście, to znaczy w procesji poprzedzonej krzyżem (chociażby bez chorągwi, sztandarów, feretronów itp.) i pod przewodnictwem kapłana. Procesjom parafjalnym lub organizacyj parafjalnych przewodniczyć może tylko proboszcz lub kapłan przezeń delegowany.

Ofiary jubileuszowe.

Z okazji obchodu jubileuszu powinni wierni złożyć ofiary na cele kościelne do skarbonki z napisem **„Ofiary jubileuszowe".**

Nawiedzanie kościołów odprawimy uroczyście w procesji jak w Boże Ciało.

Porządek w procesji jubileuszowej będzie następujący: krzyż, sztandary towarzystw i bractw z pełną asystą, feretrony, Siostry Elżbietanki, duchowieństwo, następnie pójdą czwórkami uczestnicy procesji i to mężczyzni, młodzieńcy. dzieci szkolne, panny, kobiety.

Porządek podczas procesji utrzymywać będzie Zarząd Parafji Akcji Kat.

Apeluję zatem gorąco do Was, drodzy Parafjanie, ażebyście jak najliczniej stawili się na nasze wspólne uroczyste procesje jubileuszowe celem uzyskania Odpustu Jubileuszowego. Niechaj Jubileusz Odkupienia będzie nam i wszystkim opatrznościowem przypomnieniem, że jedynie w Krzyżu Chrystusowym jest zbawienie nasze, naszych rodzin, naszej miłej Ojczyzny i całej ludzkości. Ks. Proboszcz.

Kobieta w walce z pijaństwem.

Rodzinę dzisiejszą rujnuje: zanik religijności i rozluźnienie obyczajów, a co za tem idzie, wyrosłe na ich gruncie choroby społeczne, jak rozpusta i pijaństwo. Podważają one byt poszczególnych rodzin, a tem samem i byt całego społeczeństwa.

Niema prawie dnia, aby kronika wypadków w dziennikach nie podawała tragicznych zdarzeń, powstałych na tle pijaństwa. Tu bójka podpitych chłopaków, zakończona często śmiercią lub kalectwem, tu mąż pijany, pobił żonę, dzieci, zdemolował mieszkanie i w napadzie pijackiej rozpaczy powiesił się. Obliczenia, zebrane przez lekarzy szkolnych, wykazują czarne na białem ,że i wśród dzieci szerzy się pijaństwo. — Naturalnie. — Przykład starszych nie idzie w las. Da on społeczeństwu nowe szeregi alkoholików.

Alkohol potargał więzy niezliczonej ilości rodzin, — zarówno między uboższemi jak i bogatszemi warstwami, zrujnował je tak materjalnie, jak i moralnie!

A ileż dziewcząt zeszło na złe drogi, okrywając się hańbą i wstydem na całe życie, dzięki temu, że dały się namówić na parę kieliszków.

Gospodyni domu powinna przedewszystkiem dobrze zastanowić się, jaką rolę w jej własnym domu odgrywa alkohol. — Bo niestety niema dziś prawie domu w Polsce, gdzieby trunek nie był nieodzownym przyjacielem, który musi zjawić się przy każdej uroczystości rodzinnej. A jeśli zjawia się teraz rzadziej, to nie zasługa dobrej woli, tylko... kryzysu. Nawet gdy kobieta urodzi dziecko, zaraz podają jej kieliszeczek czystej — w przekonaniu, że to ją wzmocni. No i tak mały obywatel w pierwszym pokarmie, podanym mu piersią matki, znajduje alkohol.

Zadaniem kobiety jest być strażniczką domowego ogniska, dlatego musi wobec tego najgorszego wroga rodziny — alkoholu, zająć czynne i obronne stanowisko. Wskutek klęski alkoholu najwięcej bezsprzecznie cierpią dzieci i kobiety. A jednak kobiety nie walczą należycie z tą klęską, podkopującą byt ich rodziny i powodującą, że na świat wydają dzieci, dziedzicznie obciążone różnemi chorobami, głupkowate i o skłonnościach przestępczych.

Kobieta czynna, rozsądna i energiczna, rozumiejąca wielkie znaczenie społeczne rodziny, potrafi znaleźć sposoby do walki z pijaństwem. I to nietylko ta, która ma to nieszczęście, iż ktoś z jej rodziny oddaje się temu strasznemu nałogowi, ale i te, których dom, szczęśliwym zbiegiem okoliczności ominęło to zło.

Zastanówmy się, czy nie dałoby się obronić rodziny od rozrywek, w którychby nie było najważniejszem popijanie. Czy nie możnaby ze złemi zwyczajami zerwać?

Może i niejedna gospodyni zerwałaby z tym zgubnym zwyczajem, ale jakżeż! Święta, czy chrzciny, czy wesele bez wódki? Coby ludzie powiedzieli?! Bo tak, żeby nie wiem co za frykasy nagotować i nawypiekać, ale jeśli nie było popijania i to podostatkiem, to goście obmówią. A niech obmówią! Czy to zaszkodzi na honorze? Znajdą się napewno i tacy, co się zadowolnią gościną bez trunków.

A więc nie dopuszczajcie do ognisk rodzinnych najgorszego ich wroga — alkoholu i rozszerzajcie ruch wstrzemięźliwości wśród waszych znajomych. Gdyby tak w każdej wsi i miasteczku znalazło się kilka rodzin, które umówiłyby się, że najbliższe święta, czy odpust, czy inne uroczystości odbędą się bez trunków! Możnaby w ten sposób zacząć lepsze zwyczaje. Spróbujmy!

Dzień Wrzosu.

Nasze niestrudzone Panie Wincentki chcą przyjść z pomocą naszym ubogim parafjalnym i dlatego urządzają dziś w niedzielę, 16 września, **„Dzień Wrzosu"** i przy tej sposobności będą zbierały ofiary na biednych.

Gorąco apelujemy, ażeby każdy parafjanin w niedzielę dzisiejszą pozwolił się udekorować wrzosem i ażeby przytem chętnie złożył swoją ofiarę. W ten sposób najłatwiej możemy się przyczynić do otarcia łez niejednej ubogiej rodzinie przygnieconej klęską dni naszych.

Pamiętaj, że za spełniony czyn miłosierny Pan Bóg sowicie ci wynagrodzi. Pamiętaj też na słowa Pana Jezusa „Coście jednemu z tych maluczkich uczynili, mnieście uczynili". Jeżeli to będziesz miał w pamięci, to nie będziesz miał serca, ażeby przejść obojętnie obok naszych Pań Wincentek, stojących ofiarnie na posterunku miłosierdzia chrześcijańskiego.

Z Katolickiego Tow. Abstynentów.

Szan. członkom naszych organizacyj parafjalnych i wszystkim parafjanom zwraca się niniejszem uwagę, że w przyszłą niedzielę, tj. 23 września odbędzie się w salce parafjalnej przy naszym kościele pod przewodnictwem ks. dyr. Galdyńskiego z Poznania kurs przeciwalkoholowy.

Program kursu jest następujący:

Godz. 16 (4 po poł.): Otwarcie kursu — dokona Ks. Proboszcz Skonieczny.

Godz. 16,15: I wykład Dr. Irena Umbreitówna: Człowiek a nałóg: szkody zdrowotne, moralne i społeczne.

Godz. 16,45: II wykład: Rektor Beyer. Wróg ogniska domowego.

Godz. 17,15: III wykład: Dr. Chr. Jurek: W trosce o pomyślność narodu i państwa.

Godz. 17,45: Przerwa.

Godz. 18,00: IV wykład: Prof. Sygnarski. Skuteczna broń.

Godz. 18.30: V wykład: H. Kluth: Co dalej?

Godz. 19,00: Dyskusja nad wykładami.

Godz. 19.30: Zamknięcie kursu.

Na powyższy kurs zaprasza się Szan. członków naszych organizacyj parafjalnych, życzliwych naszych parafjan i sympatyków ruchu abstynenckiego, jak najuprzejmiej. Poszczególne organizacje wydelegują przynajmniej każda dziesięć członków na kurs. W pierwszym rzędzie uprasza się o przybycie wszystkich zarządów w komplecie. Zwraca się przytem uwagę, że odpis listy uczestników kursu prześle się do Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i do Centrali Polskiej Ligi Przeciwalkoholowej w Poznaniu.

Wiadomości parafjalne.

Poświęcenie sztandaru III Zakonu.

III Zakon będzie obchodził w dniu dzisiejszym piękną i podniosłą uroczystość poświęcenia nowego sztandaru. Uroczystego poświęcenia dokona Ks. Dyrektor przed sumą i to przed ołtarzem Św. Franciszka. Suma odbędzie się z asystą. Podczas sumy przystąpią wszyscy tercjarze do Komunji św. Zaraz po sumie odbędzie się krótkie uroczystościowe zebranie, na którem chrzestni oraz goście wspisywać się będą do ozdobnej księgi pamiątkowej. Na program składać się będzie przemówienie Ks. Dyrektora oraz deklamacje.

Ogłoszenia Parafjalne.

TRYDUUM.

W związku z przypadającą w tym roku jako jubileuszowym Odkupienia uroczystością kościelną Podwyższenia Św. Krzyża w piątek, 14 bm. na zarządzenie J. Em. Ks. Kard. Prymasa odprawi się tryduum, tj. trzydniowe nabożeństwo w czwartek, 13. 9., w piątek, 14. 9. i w sobotę, 15. 9. o godz. 19 z kazaniem i błogosławieństwem sakramentalnem.

W piątek 14. 9. ponadto odprawi się jeszcze o godz. 19 Drogę Krzyżową z procesją do naszego Krzyża misyjnego przy kościele.

W piątek, 14. 9. i w sobotę 15. 9. odprawią się uroczyste Msze św. z błogosławieństwem sakramentalnem o godz. 8,30.

W niedzielę, 16. 9. na zakończenie tych uroczystych nabożeństw trzydniowych odbędzie się wystawienie Najśw. Sakramentu od pierwszej Mszy św. do sumy włącznie. Po sumie suplikacje i błogosławieństwo sakramentalne. W niedzielę, 16. 9. po wszystkich Mszach św. święcenie krzyżów domowych. Suma odprawi się z asystą.

Przed sumą poświęcenie chorągwi III Zakonu.

Z niedzielą dzisiejszą wprowadzamy jeszcze jedną Mszę św. czytaną bez kazania o godz. 6,15 w niedziele i święta.

Suche dni z postem ścisłym przypadają w środę, piątek i sobotę.

Msze św. suchodniowe za zmarłych członków zamawiają nasze bractwa:

w środę, o g. 8.30 — Żywy Róż. Ojców;
w środę, o godz. 7,45 — III Zakon;
w piątek, o g. 7,45 — Żywy Róż. Matek;
w piątek, o g. 6.15 — Żywy Róż. Panien.

PORZĄDEK WIZYTACJI DUSZPASTERSKIEJ

od wtorku, 17. 9. do piątku 21. 9. włącznie.
Początek o godz 15-tej.

Wtorek, 18. 9.
ul. Wysoka od nr. 28 do końca.
ul. Na Wzgórzu od nr. 1—15 włącznie.

Środa, 19. 9.
ul. Na Wzgórzu od nr. 16—43 włącznie.

Czwartek, 20. 9.
ul. Na Wzgórzu od nr. 45 do końca; Chłopickiego i Wincentego Pola od nr. 1—2 włącznie.

Piątek, 21. 9.
ul. Wincentego Pola od nr. 1—14 włącznie.

Zebrania bractw i towarzystw

15. 9. Sobota.
Żywy Róż. Panien. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komunja św. pod sztandarem na Mszy św. o godz. 7.

16. 9. Niedziela.
Żywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 15.
Żywy Róż. Panien. Zebr. mies. o godz. 15.

18. 9. Wtorek.
Żywy Róż. Panien. Lekcja śpiewu o g. 19.

21. 9. Piątek.
Żywy Róż. Panien. Lekcja śpiewu o g. 19.

22. 9. Sobota.
Żywy Róż. Ojców. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komuna św. na Mszy św. o godz. 8.

23. 9. Niedziela.
Żywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 16; zebranie o godz. 15.
Tow. Robotników. Zebranie mies. o godz. 16,30 w Domu Katol. na Wilczaku.

K. S. M. Ż. „PROMYK".

17. 9. Poniedziałek.
Zbiórka zastępu III oddz. st. i IV oddz. mł. o godz. 19.

18. 9. Wtorek.
Zbiórka zastępu V oddz. st. o godz. 19.

19. 9. Środa.
Zbiórka zastępu I oddz. st. i I oddz. mł. o godz. 19.

20. 9. Czwartek.
Zbiórka zastępu I oddz. mł. o godz. 19.

21. 9. Piątek.
Zbiórka zastępu II i IV oddz. st. o godz. 19.
Lekcja śpiewu o godz. 19.

Porządek nabożeństw.

16. 9. XVII Niedziela po Ziel. Świątkach.
Ewangelja św. u św. Mateusza 22, 34—46.
Godz. 6,15 Msza św. czytana.
Godz. 7,00 Msza św. czytana z kazaniem i śpiewaniem godzinek.
Godz. 8,00 Msza św. czytana.
Godz. 9,00 Msza św. śpiewana z kazaniem dla dzieci.
Godz. 10,15 Suma z kazaniem i procesją.
Godz. 12.00 Msza św. czytana.
Godz. 14,00 Chrzty i wywody.
Godz. 15,30 **Procesja jubileuszowa.**
W dni powszednie Msze św. o godz. 6,15, 7.00, 7.45 i 8,30.
Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8, (zgłosić się w zakrystji).
Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 6,30.

18. 9. Wtorek.
Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

20. 9. Czwartek.
Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu i procesją.

22. 9. Sobota.
Godz. 7,45 Wotywa z litanją do M. Boskiej.
Godz. 17—19 i od 20 Sposobność do spowiedzi św.

23. 9. XVIII Niedziela po Ziel. Świątkach.
Ewangelja św. u św. Mateusza 9, 1—8.
Porządek nabożeństw jak zwykle.

Z PAR. AKCJI KAT.

Miesięczne zebranie zarządu Par. Akcji Kat. z wykładem Ks. Spychalskiego o Odkupieniu odbędzie się w poniedziałek, 17 bm. o godz. 19 w Ognisku Parafjalnem. Udział w zebraniu wszystkich członków naszych organizacyj parafjalnych konieczny.

MAŁY CHÓR.

Lekcje śpiewu odbywają się w każdą środę i sobotę o godz. 18 w salce paraf.

Zarząd.

BYDG. OKRĘG TOW. KOBIET KATOL.

urządza w niedzielę, dnia 23 bm. pielgrzymkę do Ujścia. Koszta podróży autobusem wynoszą w obie strony 5,20 zł. Zgłoszenia przyjmuje p. Frankowska, ul. Terasy 6 i p. Felczykowska, Lubelska 33.

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy — Tłoczono w Drukarni Pawłowskiego, Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 18.